

Για να μετανοήσει η ψυχή πρέπει να ξυπνήσει

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Δεν υπάρχει ανώτερο πράγμα απ' αυτό που λέγεται μετάνοια και εξομολόγηση. Αυτό το μυστήριο είναι η προσφορά της αγάπης του Θεού στον άνθρωπο. Μ' αυτό τον τέλειο τρόπο απαλλάσσεται ο άνθρωπος απ' το κακό.

Πηγαίνομε, εξομολογούμαστε, αισθανόμαστε τη συνδιαλλαγή μετά του Θεού, έρχεται η χαρά μέσα μας, φεύγει η ενοχή. Στην Ορθοδοξία δεν υπάρχει αδιέξοδο.

Δεν υπάρχει αδιέξοδο γιατί υπάρχει ο εξομολόγος, που έχει την χάρι να συγχωρεί. Μεγάλο πράγμα ο πνευματικός! ... Κάθε μέρα σκέπτομαι ότι αμαρτάνω, αλλά επιθυμώ ό,τι μου συμβαίνει να το κάνω προσευχή και να μην το κλείνω μέσα μου.

Η αμαρτία κάνει τον άνθρωπο πολύ μπερδεμένο ψυχικά. Το μπερδεμα δεν φεύγει με τίποτα. Μόνο με το φως του Χριστού γίνεται το ξεμπερδεμα. Την πρώτη κίνηση την κάνει ο Χριστός. «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες ...».

Μετά εμείς οι άνθρωποι αποδεχόμαστε αυτό το φως με την αγαθή μας προαίρεση, που την εκφράζουμε με την αγάπη μας απέναντί Του, με την προσευχή, με τα μυστήρια.

Για να μετανοήσει η ψυχή πρέπει να ξυπνήσει. Εκεί στο ξύπνημα αυτό, γίνεται το θαύμα της μετανοίας. Κι εδώ βρίσκεται η προαίρεση του ανθρώπου. Το ξύπνημα, όμως, δεν έγκειται μόνο στον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος μόνος δεν μπορεί. Επεμβαίνει ο Θεός. Τότε έρχεται η θεία χάρις. Χωρίς την χάρι δεν μπορεί να μετανοήσει ο άνθρωπος. Η αγάπη του Θεού θα κάνει το παν.

Μπορεί να μεταχειρισθεί κάτι μια ασθένεια ή κάτι άλλο, εξαρτάται για να φέρει τον άνθρωπο σε μετάνοια. Άρα η μετάνοια δια της θείας χάριτος κατορθούται. Απλά και απαλά εμείς θα κάνουμε μία κίνηση προς τον Θεό κι από κει και πέρα έρχεται η χάρις.

Μπορεί να μου πείτε: «Τότε με την χάρι γίνονται όλα». Αυτό είναι ένα λεπτό σημείο. Γίνεται κι εδώ εκείνο ακριβώς που λέω. Δεν μπορούμε ν' αγαπήσουμε τον Θεό, αν ο Θεός δεν μας αγαπήσει. ... Το ίδιο συμβαίνει και με τη μετάνοια.

Δεν μπορούμε να μετανοήσουμε, αν ο Κύριος δεν μας δώσει μετάνοια. Και αυτό ισχύει για τα πάντα. Δηλαδή ισχύει το Γραφικό: «Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν». Αν δεν υπάρχουν προϋποθέσεις για να εγκύψει μέσα μας ο Χριστός, μετάνοια δεν έρχεται.

Οι προϋποθέσεις είναι η ταπείνωση, η αγάπη, η προσευχή, οι μετάνοιες, ο κόπος για τον Χριστό. Αν δεν είναι το συναίσθημα αγνό, αν δεν υπάρχει απλότητα, αν η ψυχή έχει ιδιοτέλεια, δεν έρχεται η θεία χάρις.

Συμβαίνει τότε να πηγαίνομε να εξομολογούμαστε, αλλά να μην αισθανόμαστε ανακούφιση.

Η μετάνοια είναι πολύ λεπτό πράγμα. Η μετάνοια η αληθινή θα φέρει τον αγιασμό. Η μετάνοια μας αγιάζει. Δεν ευθύνεται μονάχα ο άνθρωπος για τα παραπτώματά του. Τα λάθη, οι αμαρτίες και τα πάθη δεν είναι μόνο προσωπικά βιώματα του εξομολογουμένου.

Ο κάθε άνθρωπος έχει πάρει μέσα του και τα βιώματα των γονέων του και ειδικά της μητέρας, δηλαδή το πώς ζούσε η μητέρα του, όταν τον κυοφορούσε, αν στενοχωριόταν, τι έκανε, αν κουραζόταν το νευρικό της σύστημα, αν είχε χαρά, αν είχε θλίψη, αν είχε μελαγχολία.

Έ, όλο το νευρικό σύστημα το δικό της επηρέασε το νευρικό σύστημα του εμβρύου της. Οπότε όταν γεννηθεί το παιδί και μεγαλώσει, παίρνει μέσα του και τα βιώματα της μητέρας του, δηλαδή άλλου ανθρώπου.

Υπάρχει, όμως, ένα μυστικό. Υπάρχει κάποιος τρόπος ν' απαλλαγεί ο άνθρωπος απ' αυτό το κακό. Ο τρόπος αυτός είναι η γενική εξομολόγηση, η οποία γίνεται με την χάρι του Θεού.

Πολλές φορές έχω μεταχειρισθή αυτή τη γενική εξομολόγηση και είδα θαύματα πάνω σ' αυτό. Την ώρα που τα λέεις στον εξομολόγο, έρχεται η θεία χάρις και σε απαλλάσσει απ' όλα τα άσχημα βιώματα και τις πληγές και τα ψυχικά τραύματα και τις ενοχές διότι την ώρα που τα λες ο εξομολόγος εύχεται θερμά στον Κύριο για την απαλλαγή σου.

Όλ' αυτά που μου έλεγε τα παρακολουθούσα όχι απλώς με προσοχή, αλλά «έβλεπα» μέσα στον ψυχικό της κόσμο την επίδραση της προσευχής. Την παρακολουθούσα μέσα στην ψυχή της κι «έβλεπα» ότι πήγαινε χάρις μέσα της, όπως την κοιτάζα εγώ. Διότι στον πνευματικό υπάρχει χάρις και στον παπά υπάρχει χάρις.

Το καταλαβαίνετε; Δηλαδή ενώ εξομολογείται ο άνθρωπος, ο ιερέας προσεύχεται γι' αυτόν. Συγχρόνως, έρχεται η χάρις και τον ελευθερώνει απ' τα ψυχικά τραύματα, που για χρόνια τον βασανίζουν, χωρίς να γνωρίζει την αιτία τους. Ω, αυτά τα πιστεύω πολύ!

Όλοι οι πνευματικοί οι εξομολόγοι έχουν αυτή την χάρι κι όταν εύχονται την εκπέμπουν ως αγωγοί!!

Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου - Βίος Και Λόγοι